

gives til denne, ellers til et af Tingene, i alle Tilfælde gennem et Medlem.

§ 55 svarer til Grdl. 1920 § 61, men denne er udvidet med Bestemmelserne om *Forespørgslers* eventuelle Henviſning til Den Forenede Rigsdag (jfr. § 39, Stk. 5) og med det i Forbindelse dermed staaende Forbud mod »Dagsordener« i det enkelte Ting. Paragraffen er saalydende:

»Enhver Rigsdagsmand kan i det Ting, hvortil han hører, fremsætte Forespørgsler til Ministrene for at æske disses Forklaring.

Tinget afgør i hvert Tilfælde, om Sagen skal nyde Fremme, og i bekræftende Fald, om den vil være at henvise til Forhandling i Den Forenede Rigsdag. Statsministeren eller den Minister, til hvem Forespørgselen er rettet, kan dog, naar Samtykke til Sagens Behandling er givet, men før dennes Paa-begyndelse, forlange Sagen henvist til Den Forenede Rigsdag.

I Forbindelse med Behandling af en Forespørgsel i et af Tingene kan Beslutning ikke tages.«

Ved den Affattelse, Stk. 2 fik i Folketinget, havde Udvalgsfertallet for Øje, at Forespørgsler i et af Tingene fremtidig vilde kunne blive en Art *Spørgetimer* om Emner uden særlig politisk Karakter.

§ 57 = Grdl. 1920 § 63, bortset fra et Par redaktionelle Forandringer og en Henviſning til § 39, Stk. 2.

I § 59 er grundlovsfæstet Regler om Den Forenede Rigsdags *Finansudvalg*, særlig om dets Bestaaen uden for Rigsdagssamlingerne:

»Naar Den Forenede Rigsdag er sat, vælger den et Finansudvalg. Dette forbliver bestaaende efter Samlingens Slutning indtil næste Samlings Aabning for i særlige Tilfælde at kunne raadspørges af Regeringen. Hvis Rigsdagen opløses, bliver Finansudvalget dog kun bestaaende indtil den Dag, fra hvilken Opløsningen regnes.

Det kan ved Lov bestemmes, at særlige Udvalg, nedsat af Den Forenede Rigsdag, kan blive bestaaende efter Samlingens Slutning paa samme Maade som Finansudvalget.«

§ 60 indeholder de nye Bestemmelser om *Folkeafstemning* angaaende en Lov eller et Lovforslag, Betingelserne for dens Iværksættelse og de dertil knyttede Frister (Stk. 2—4), Kra-